

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de stat „Vibroribor”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului Vadul lui Vodă împotriva Întreprinderii de stat „Vibroribor” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Întreprinderea de stat „Vibroribor”, s-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 01.12.2014 și s-a emis o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă

La 27 mai 2014 Primăria orașului Vadul lui Vodă s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Vibroribor” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 20 decembrie 2005 între Primăria or. Vadul lui Vodă și ÎS „Vibroribor”, a fost încheiat contractul de arendă nr. 02-1/30.

Ulterior, potrivit pct.1 din contract, în baza deciziei Comitetului Executiv or. Chișinău, nr. 2/11-4 din 11.02.1988, Primăria or. Vadul lui Vodă, a declarat că transmite în arendă către Întreprinderea de stat „Vibroribor” terenul cu suprafața de 0,7 ha, situat în orașul Vadul lui Vodă, pe teritoriul Parcului Nistrean, sectorul I, lotul 47, baza de odihnă „Impuls”, cod cadastral 3158301010.

Potrivit Anexei nr. 1 al contractului, arendașul și-a asumat obligațiunea să achite arenda în volumul, termenele și ordinea prevăzută de contract, (pct. 2.6 al Anexei nr.1).

Menționează că, potrivit calculelor contabile și prevederilor Legii nr.1308 din 27.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pămîntului,

datoriile pîrîtului față de Primăria or. Vadul lui Vodă constituie: pentru anul 2010 - 11915 lei; pentru anul 2011 - 18085 lei; pentru anul 2012 -18085 lei; iar în total suma de 48 085,00 lei.

Indică că, începînd cu anul 2010, calculele contabile au fost efectuate conform modificărilor efectuate la prețul normativ și modul de vînzare-cumpărare a pămîntului, în corespundere cu art. XVI al Legii nr.108 din 17.12.2009 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, care a intrat în vigoare din 01.01.2010, la care prețul normativ al pămîntului constituie 19 873,34 lei pentru 1 bal/ha. Prin urmare, susține că, bonitatea medie pe Republica Moldova este de 65 grade. Prețul unui m.p este egal cu $(1987,34 \times 65:10000=129,18 \text{ lei}) - 129, 18 \text{ lei}$.

A mai indicat că, potrivit procesului - verbal de stabilire a mărimii sumei pentru arenda lotului de teren, anexat la contractul de arendă nr. 02-1/88, mărimea arendeii este stabilită de 2% din prețul normativ al pămîntului.

Susține reclamantul că, ÎS „Vibroprigor”, în pofida celor negociate în contractual de arendă menționat și anexele acestuia, se eschivează de la executarea obligațiunilor sale contractuale de a achita plata pentru arendă.

Menționează că, conform deciziei Consiliului orășenesc Vadul lui Vodă, mun. Chișinău nr.4/26 din 18.04.2013, contractul de arendă funciară 02-1/30 din 20.12.2005 a fost reziliat. Prin aceeași decizie Întreprinderea de stat „Vibroprigor” a fost somată să achite restanța pentru plata de arendă funciară în sumă totală de 48 085 lei în termen de 6 luni (01.04.2013 - 30.09.2013), însă pîrîtul nici de această dată nu a stins datoria.

Relevă că, în conformitate cu pct. 3 al anexei 2 la contractul de arendă nr. 02-1/88, în cazul în care arendașul nu s-a achitat cu plata pentru arendă la timp, va plăti penalitate în mărime de 0,1 % din suma pentru arenda prevăzută în contract, pentru fiecare zi întîrziată. Astfel, conform calculelor contabile, la datoria de 48 085, 00 lei, suma totală a penalității constituie 39 484, 00 lei (treizeci și nouă mii patru sute optzeci și patru,00 lei), pentru perioada 2010-2014.

Solicită reclamantul, încasarea din contul Întreprinderii de stat „Viproprigor” în beneficiul Primăriei or. Vadul lui Vodă a sumei de 87 569 lei.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitînd încasarea din contul Întreprinderii de stat „Viproprigor” în beneficiul Primăriei or. Vadul lui Vodă cu titlu de datorie pentru arenda funciară și cu titlu de penalitate suma de 56 836 lei (f.d.29-30).

Prin hotărârea Judecătoreii Grigoriopol din 01 decembrie 2014 acțiunea a fost admisă. S-a încasat din contul ÎS„Vibroprigor” în beneficiul Primăriei or.Vadul lui Vodă suma de 56 836 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 705,08 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, ÎS„Vibroprigor” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015 s-a admis apelul declarat de ÎS „Vibroprigor”, s-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 01.12.2014, în partea ce ține de încasarea datoriei în sumă de 11 915 lei pentru anul 2010 și suma de 2 144, 70 lei cu titlu de penalitate pentru anul 2010, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri prin care s-au respins cerințele cu privire la încasarea datoriei de bază și a penalităților pentru anul 2010 ca fiind înaintate cu omiterea termenului de prescripție. S-a modificat hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 01.12.2014 în partea ce ține de încasarea taxei de stat cu micșorarea acesteia de la suma de 1 705, 08 lei pînă la suma de 1 283, 26 lei. În rest hotărîrea a fost menținută.

La 02 noiembrie 2015, Întreprinderea de stat „Vibroprigor”, a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate, considerîndu-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține recurentul, că nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată și nu a primit copia cererii de chemare în judecată, prin urmare fiind lezat de drepturile procedurale, inclusiv de dreptul de a depune referința și probele necesare.

Suplimentar indică că, instanțele de judecată nu au luat în considerare faptul că baza de odihnă „Impuls” a fost vîndută de către Agenția Proprietății Publice în anul 2012, iar în astfel de circumstanțe ÎS „Vibroprigor” nu a avut posibilitatea de a folosi terenul.

A mai indicat că, contractul de arendă a terenurilor semnat între ÎS „Vibroprigor” și Primăria or. Vadul lui Vodă nu a fost aprobat de Ministerul Economiei în conformitate cu legislația în vigoare.

În afară de aceasta invocă că, în proces nu a fost atras proprietarul curent al bazei de odihnă „Impuls” – SRL „Zidarul Prim”.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Întreprinderea de stat „Vibroprigor”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie

aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Întreprinderea de stat „Vibroribor” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea de stat „Vibroribor”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea de stat „Vibroribor”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi